

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Veritates Christianæ Qvæ Modvm Exhibent Benè Vivendi Et Benè Moriendi

Balde, Hendrik

Ipris, 1689

17. Cap. Inter adversa & peccandi occasiones perspicuum fit, quantâ
unusquisque virtute polleat.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56447](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56447)

plurimis fuit causa, & origo.

Quisquis in adversis perferendis impatiens est, arumnas suas adauget, eamque, quam portat crucem, multò redit onerosiorem; sit insuper (si erat innocens) reus ac nocens, pœnamque promeretur, illâ, quâ nunc afficitur, longè graviolem.

Contrà verò, quisquis adversa patitur lubens atque alacri animo, is patitur minus, & plus promeretur, modò patiatur, soli Deo placendi impulsus desiderio,

Miles, qui sæpenumerò profudit sanguinem, non jam ampliùs conflictum reformidat.

CAPVT. XVII.

Inter adversa & peccandi occasiones perspicuum fit, quantâ unusquisque virtute polleat.

NVllius omninò virtus satis liquidò perspici valet, quamdiù prosperâ utitur fortunâ, & procul ab omni peccandi occasione vitam ducit.

Magnus es vir, & talis audis; sed unde scio, aut quo pacto inducar, ut credam, si tibi sinistra fortuna non dat facultatem exhibendæ virtutis?

Miserum te iudico, quod nunquam fuisti miser,

miser, transisti sine adversario vitā: nemo sciet quid potueris, ne tu quidem ipse; opus est enim ad notitiam sui experimento: quid quisque possit, nisi tentando, non didicit: gubernatorem in tempestate, in acie militem intelligas. Vnde possum scire, quantum adversus paupertatem tibi animi sit, si divitijs diffuis? unde possum scire, quantum adversus ignominiam & infamiam, odiumque populare constantiæ habeas, si inter plausus senescis? unde scio, quam æquo animo laturus sis orbitatem, si quoscunque sustulisti, vides salvos & incolumes?

Non magni etiam moliminis nec magna profectò laus est, bonum esse, ac probum, ubi vel nulla, vel certè rara peccandi præbetur occasio; at verò inter improbos probum, inter imperfectos esse perfectum, nullòque humano respectu huc illuc impelli, virtutis est planè singularis, atque aded angelicæ, teste Magno Guigone (a) *Angelorum virtus est, vivere cum vitiosis, nec eorum corrumpi vitijs.*

Humilem esse inter dignitates & honores, atque eminentes tum animi, tum corporis dotes; Deum timere, colere & revereri inter omnis generis prosperitates; pudicum esse inter venustos & blandos virginum

(a) De tranq. c. 16.

virginum

virginum vultus; pauperem spiritu inter
commoda, & rerum omnium affluentiam;
sobriū ac frugalem inter lauta fercula,
generosaque vina; mitem, benignum,
comem esse inter plurimas molestas oc-
cupationes, magnique momenti negotia
patientem esse ac moderatum in gravi
& repentinâ aduersitate.

Atque, ut verbo concludam omnia,
inter omnes illos eventus posse, quid-
quid volumus; nihil autem velle, nisi id
quod & rationi consonum, & Deo ac-
ceptum est, non nisi perfectæ, solidæ
que virtutis viris proprium est: quin imo
ausim affirmare assiduum esse miraculum.

*Magna virtutis est cum felicitate luctari,
magna felicitatis est à felicitate non vinci, ait
S. Augustinus (a)*

Nec non S. Bernardus (b) *Magnus est
cui presens felicitas si arrisit, non irrisit,*

Magnus enim verò ille, & magnâ vir-
tute est præditus, cui fors prospera, cui
dæmonis aut carnis gravis tentatio, cui
improvisa aduersitas nequaquam noc-
cuere.

CAPVT

(a) *Trac. 13. de ver Domini.*

(b) *L. 2. ad Eug. Pap.*